

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 12. maj 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Louise Degn Brammer
Sagsnr.: 2020-0037-0077
Dok.: 1469423

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Initiativer mod fremmedkrigere og andre terror-dømte) (L 130), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. april 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Bendixen (DF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Initiativer mod fremmedkrigere og andre terrordømte) (L 130):

”Vil ministeren yde teknisk bistand til udarbejdelse af et ændringsforslag, der indebærer, at bestemmelsen i § 79 b, stk. 10, udgår, således at f.eks. dømte fremmedkrigere, der med statsministerens ord ”ikke er velkomne i Danmark”, jf. artiklen ”Hjemvendt syrienkriger er sigtet for terror” fra Politiken den 12. november 2019, ikke efter 3 år kan forlange, at spørgsmålet om opretholdelse af et opholdsforbud eller et kontaktforbud skal indbringes for retten, og vil ministeren redegøre for sin holdning til et sådant ændringsforslag?”

Svar:

1. Et ændringsforslag, der indebærer, at den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 79 b, stk. 10, om indbringelse af spørgsmålet om et forbuds opretholdelse for retten, udgår, kan formuleres som anført nedenfor.

Det er regeringens opfattelse, at lovforslaget i sin nuværende udformning sikrer den rette balance mellem hensynet til at forebygge nye terrorhandlinger og hensynet at beskytte den enkeltes frihedsrettigheder inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser. Regeringen kan derfor ikke støtte et ændringsforslag om, at den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 79 b, stk. 10, udgår. Der er herved også lagt vægt på, at det er Justitsministeriets vurdering, at en ordning som den, der foreslås med ændringsforslaget, ikke vil kunne gennemføres inden for rammerne af artikel 2 i 4. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) og EMRK artikel 8, jf. nærmere nedenfor.

**Æ n d r i n g s f o r s l a g
til**

lov om ændring af straffeloven (Initiativer mod fremmedkrigere og andre terrordømte) (L 130)

Af (...):

Til § 1

00) I det under *nr. 1* foreslåede § 79 b udgår stk. 10. Stk. 11 bliver herefter stk. 10.

[Ændring af muligheden for at indbringe spørgsmålet om et forbuds opretholdelse for retten]

Bemærkninger til nr. 00

Med ændringsforslaget udgår den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 79 b, stk. 10, således at den dømte ikke vil kunne forlange nødvendigheden af forbuddenes fortsatte opretholdelse indbragt for retten. Dette indebærer, at den dømte ikke 3 år efter løsladelsen eller udskrivningen vil kunne forlange, at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om et forbuds opretholdelse for retten. Ligeledes indebærer det, at den dømte ikke løbende – dog tidligst efter 2 års forløb – vil kunne få indbragt spørgsmålet for retten.

2. En ordning, hvorefter den dømte ikke kan forlange nødvendigheden af forbuddenes fortsatte opretholdelse indbragt for retten, vil skulle vurderes i forhold til Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 2 i 4. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) om retten til at færdes frit og til frit at vælge opholdssted og EMRK artikel 8 om retten til respekt for bl.a. privatliv og familieliv. Beskyttelsen efter disse bestemmelser er ikke absolut. Der kan gøres indgreb i de nævnte rettigheder, hvis en række betingelser er opfyldt, herunder at indgrebet er proportionalt ("nødvendigt i et demokratisk samfund"), jf. EMRK artikel 8, stk. 2, og artikel 2, stk. 3, i 4. tillægsprotokol til EMRK.

For så vidt angår artikel 2 i 4. tillægsprotokol om retten til at færdes frit og til frit at vælge opholdssted følger det af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols (Domstolen) praksis, at det som udgangspunkt er et krav, at der er adgang til domstolsprøvelse af indgrebet, jf. bl.a. Domstolens dom af 10. februar 2011 i sagen *Nalbantski mod Bulgarien*, pr. 64, og at myndighederne ikke må opretholde en begrænsning i bevægelsesfriheden i en længere periode uden regelmæssigt at foretage en genvurdering af begrænsningens retfærdiggørelse, jf. Jon Fridrik Kjølbro, *Den Europæiske Menneskerettighedskonvention for praktikere*, 4. udgave, 2017, side 1288. Det må antages, at tilsvarende gør sig gældende for så vidt angår EMRK artikel 8.

Det er på den baggrund Justitsministeriets vurdering, at en ordning som den, der foreslås med ændringsforslaget, ikke vil kunne gennemføres inden for rammerne af artikel 2 i 4. tillægsprotokol til EMRK og EMRK artikel 8.

Det bemærkes, at en sådan ordning endvidere vil kunne rejse spørgsmål i forhold til EMRK artikel 13 om adgang til effektive retsmidler. Bestemmel-

sen indebærer, at der skal findes et nationalt retsmiddel, der kan behandle indholdet af en rimeligt begrundet klage i henhold til konventionen, og som kan sikre passende oprejsning, selv om medlemsstaterne er overladt et vist skøn, jf. Jon Fridrik Kjølbro, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention for praktikere, 4. udgave, 2017, side 1125.